

ITRÓTTARBRØV

Fríggjadagin nýttir Oyggjatiðindi meginpartin av ítróttasiðuni at almennakunngerða ein mál-skjúttaralista fyrri 1., 2. og 3. deild.

Sum nevnt her, hevur mangan verið tjak, um tað er rætt at hava tilikar listar. Vit á Sosialinum hava hildið tað vera skeið, tí eitt fótbóltslið er ein heild, og við at taka teir fram um, sum gera málini, setur tú harvið hinar, sum ikki gera málini, men eru neyðug lið í heildini fyrri at nakrir skulu fáa høvi at seta bóltin í netið, til síðis. Tí hava vit ikki vilja — hóast margfaldar áheitanir frá lesarunum — sett tilikar mál-skjúttaralistar upp á prent.

Tað, sum fekk meg at triva í pennin, vóru nakrar av grundgevingunum hjá Oyggjatiðindi fyrri at seta listan í blaðið.

Oyggjatiðindi skrivur: »Men hinvegin má ein siggja í eyguni, at tað eru teir stóru mál-skjúttararnir, sum áskoðararnir koma at hyggja eftir. Ikki fyrri at undirmeta verjuleikarnar, men tað er nú eina ferð soleiðis, at í fótbóltsliðum tað um at fáa mál, helst so nógv sum gjørligt«. Citat endað.

Hvat tað er, ið áskoðararnir koma at hyggja at,

eru óiva ymsar meiningar um. At áskoðarar koma at hyggja eftir málum er rætt. Men tað er ikki allur sannleikin. Eg hugsi at flestu áskoðarar eisini koma at hyggja eftir góðum málmannspæli (góðum bjargingum), góðum verjuspæli og góðum álópsspæli. At í fótbóltsliðum um at fáa mál, eru vit samdir um, men tað ræður eisini um, at mótstøðuliðið fær fægst møguleg mál.

Viðari skrivur Oyggjatiðindi: »Tá blaðið nú kemur við einum mál-skjúttaralista, so er tað ikki fyrri at geva teimum ymsku leikarunum karakter alt eftir hvussu nógv mál, teir hava gjørt«. Citat endað. Jú, tað er júst tað, tit gera. Eg dugi ikki at siggja nakra aðra orsök til at almennakunngerða ein tilikan lista.

»Nei, mál-skjúttaralistin er bert ein litil tæna, vit geva lesarum okkara, tí vit vita, at teir eru so forvitnir eftir at vita, hvør hevur gjørt málini«. Citat endað.

So, lesararnir eru forvitnir eftir at vita, hvør hevur gjørt málini. Hvi ofra bløðini so fleiri síðir upp í ítróttin? Hevði tað ikki verið nokk at skriva hvør ið hevði gjørt málini í teimum ymsu dystunum?

Tá tilikar listar hava so

stóran týðning fyrri ítróttatiðindaflutning, hvi so ikki eisini gera lista yvir tær bjargarar, ein málmaður hevur, horna-spørk, hvussu nógv mál teir ymsku leikararnir hava lagt upp til (tað hevur sanniliga eisini stóran týðning í fótbóltsliðum, hvussu nógvur skotroyndir eru móti málum o.m.a. Tað hevði óiva eisini havt stóran áhuga fyrri statistik-lesaran.

Orsøkin til, at bert hesin eini listin kemur fram, er helst tann, at hann er lættastur at uppgera.

Um tú tosar við tey, ið lesa ítróttin í bløðunum, fært tú skjótt varhugan av, at tað er ikki bert mál-skjúttaralistar, ið lesarin hevur áhuga fyrri. Flestu lesarar vilja eisini lesa frásagnir frá dystum, og onnur tíðindi, ið snúgv seg um ítrótt. Um Oyggjatiðindi nú veruliga ætlar at veita ítróttahugadum lesarum tænastr, so skuldu teir heldur gjørt meira við at siga frá tí, ið fer fram innan ítróttahimin, og ikki bert leypa um garðin har hann er lægstur, við t.d. at seta upp langar statistiklistar.

At enda: hvi bert 1., 2. og 3. deild? Hvi ikki hinar deildirnar eisini.

Sofus Johannesen

HB og FSF

Kunnu vit fáa at vita hvussu tað ber til at ALLIR finaludystir har HB er við í, eru so at HB far seinna dystin á heimavølli. Í flestu ferum er tað ein fyrimunur at fáa seinna dystin sum heimadyst. Sum dømi kann man taka Ísaffarðasúluna har HB og Royn mottust í semifinaluni, Royn hevði fyrst heimadyst og vann 2-0, men HB vann á

heimavølli við ikki minni enn 8-0.

Allir semi- og finaludystir har HB er við í, skal HB spæla sín heimadyst í seinna umfarið, tað ger seg galdandi í øllum deildum, 4. deild, dreingjadeildini, smádreingjadeildini og piltadeildini, og tí steypakappingini fyrri unglingar og dreingir og sum fyrr nevnt Ísaffarðasúluni.

HB hevur ov nógvur fyrimunir av FSF, tað vilja øll nokk geva okkum báðum rætt í burtursæð frá HB tilhangarum.

P. S. Tað er bert HBA í fjórðu deild sum ikki hevur havt heimadyst í seinna umfarið (Ísaffarðasúluni), har teir spældu móti IF í fyrstu deild.

Tveir ónøgdir

Dómarasurningurin

Í vár varð »Dómarafelag« sett á stovn. Hetta felag hevði til uppgávu, minnst meg rætt, at hjálpa FSF í dómarasurningum, útbúgva nýggjar dómarar, vegleiða teir gomlu o.s.fr. Men lítið hevur ein hoyrt til hetta »Dómarafelag«. Higartil hava teir bert havt eitt skeið, so felagið er møguliga sovna burtur aftur?

Sjálvt um vit ikki hava sæð tey nógvu lesarabrevini og ikki hava sæð dómararnar verða so nógv umrøddar í bløðunum í ár,

merkir hetta ikki at dómarasurningurin er loystur, langt í frá. Ein leggur ofta merki til, at bæði nýggjar dómarar og dómarar, ið »eru í besta aldri teirra« gevast við at døma aftan á stutta tíð. Og hetta er væl skiljandi. Vit kunnu ikki rokna við, at vaksinn menniskju, viku aftaná viku, vilja finna seg í at verða útspilt (við orðum, ið eg ikki vil taka í mín munn) og harafturat hótt við alskyns ólukkum, soleiðis at teir fela seg sum teir ikki hoyra heima í tí

ítróttarheimi, sum teir — fríviliga — hava valt at ferðast í.

Hetta skal ikki fastast á tann hátt, at eg haldi at allir dómarar eru líka hepnir í døming teirra ella duga eins væl at døma ein dyst, men hetta er ein áheitan á venjarar, spælarnar, leiðarar og áskoðarar um at færa seg sum menta fólk, tí dómarar eru jú eisini menniskju, við øllum teim litum og brekum um hetta hevur við sær.

Men vit mugu ásanna, at dómarasurningurin

Áskoðaramoralur

ítróttar-oddagrein

Fert tú til ein fótbóltsdyst — og ikki er vanur at fara til tilíkt — gerst tú helst ógvuliga bílsin.

Ikki yvir fótbóltsleikararnar, tí teir veitst tú ella hevur tú hoyrt okkurt um. Nei, tað eru áskoðararnir sum gerast orsøkin til títt bílsin.

Áskoðaramoralurin í Føroyum hevur ikki verið so góður, og hann tykist heldur ikki at batna, heldur tverturimóti.

Og tað ger tað sama um tað er í Havn ella á bygd. Í summum bygðum er tað heldur verri, og kemst hetta av fanatiskum áhuga fyrri teirra bygðarliði.

Men hvat er tað, sum ger teg so bílsin? Jú, tað er hvussu áskoðararnir »uppføra« seg. Tú kanst har meta fólk, sum tú til dagligt kennir sum sera stillfør, og sum vanliga gera lítið um seg. Men við vøllin eru tey heilt broytt, ofta eru tey har sum villdýr at siggja.

Bannan og blótan, íllsinnisgleps og ókvæmisorð verða rópt eftir mótstøðuliðum og ofta dómaranum við.

Setningar sum: »Klip hann!«, »Sparka beinin undan honum!«, »Skræð hárið av honum!«, »Knúsað hann sundur!« og mangt annað, ið verri er, kanst tú hoyra har.

Slikt eigur ikki at finna stað við ein fótbóltsvøll — ella við nakað annað stað, har ítróttur fer fram. Nógv betur hevði verið, um slíkir áskoðarar als

ikke vistu seg á einum slíkum stað.

Fyri tað fyrsta, er tað ógvuliga vánaligt gestabliðni og ein skomm fyrri vortsbygdina. Harafturat er tað ikki til frama fyrri nakað gott. Tað hevur ofta hinvegin við sær, at spælarnir gerast uppestir, og tá finna upp á ymiskt, ið ikki hevur nakað sum helst samband við ítrótt.

Eisini tað, at rópt verður eftir dómaranum, er til ampa fyrri dystin.

Væl kann henda, og tað sær ein ju eisini ofta í Føroyum, at ein dystur ikki er rættuliga væl dømdur. Men tá so áskoðarar fara at rópa eftir dómaranum um at hann skal fara av vøllinum, ella leggja hann undir at verða »keyptan« av hinum liðinum, so ger hetta bert ílt verri.

Eitt annað, ið eisini er í menning, er, at nógv fólk taka ein dropa av rúsdrekka við sær, tá tey fara at hyggja eftir fótbóltsdysti. Tað í sær sjálvum hevur einki árin á fótbóltslið, men ofta hendur tað, tá tey ymisku fáa eitt sindur upp í høvðið, at tey gerast heldur mælsk, og hava lætt við at rópa ókvæmisorð eftir leikarum og dómarum, ella at tey á annan hátt gera ónáðir.

Slikt kann als ikki góðtakast. Eru tað nøkur, sum ikki kunnu »uppføra« seg hampiligt, so er betur um tey funnu sær okkurt annað stað at sleppa sær av við sínar »agressiónir«.

Tað, at ein rópar á »sitt« lið og á tann hátt roynir at stuðla teimum, er sjálvandi rætt. Tað eigur at vera gjørt, men við einum meira vinarligum tóna. Tí ítróttur er spæl og ikki bardagi.

ikke er loystur fyrr enn útbúgvi fólk dømir allar dystirnar, frá piltadeild til 1. deild. Sum nú er, er tað bert sum best ber til, hvør dømir dystirnar hjá teimum yngstu, um tað so

er týðningarmikil dystur ella ikki. Og útbúnar dómarar fáa vit ikki aftaná bert eitt skeið.

So eg vóni at »Dómarafelagið« er ikki sovnað heilt, men fer í gongd

aftur sum skjótast. Ella má FSF taka um endan aftur og sjálvir royna at loysa spurningin, hvat so sanniliga ikki hevur eydnast teimum hini árin.

Áskoðari

Fótbólts-skaðar

Niðanfyrirstandandi grein hava vit funnið í danska blaðnum Aktuelt, og tá vit meta at hon eisini hevur áhuga millum føroyskar fótbóltsleikarar, loyva vit okkum at prenta hana her.

Hvørt leikar verða tveir av trimum fótbóltsleikarum skaddir, men flestu av hesum skaðunum botast tó uttan at koma undir læknahond.

Men fjórða hvønn skaða noyðist tó læknahjálpi til at grøða.

Hetta visir ein kanning, ið læknarnir Bjarne Krist-

iansen og Claus B. Andersen, ið báðir starvast við Frederiksborg Amts Sygehus í Hørsholm, hava gjørt.

Aftaná kanningina, ið er framt við samrøðum við fótbóltsleikarar í Frederiksborg Amt, vilja teir meta, at fótbólts-skaðar, ið krevja læknahjálpi, kosta danska samfelagnum út í móti 20 mill. kr. um árið. Í 1975 varð roknað við at útreiðslurnar til skaðastovurnar, í samband við fótbólts-skaðar, vóru umleið 10,4 mill. kr. Afturat hesum verður roknað við at teir skaðar, ið kommunulæknar og ítróttarlæknastovurnar greiða, kosta umleið 8,5 mill. kr.

85 pst. av fótbólts-skað-

unum færa ikki sjúkradagarnar við sær. Av teimum restandi 15 pst. krevur hvør triðji meira enn átta sjúkradagarnar og visir tað seg at tjúgu pst. av skaðunum eru atvoldin til umleið 80 pst. av sjúkradagunum.

Nógv tann størsti parturin av skaðunum er skursl, tægarspreingingar og keikingar.

Læknarnir báðir hava roknað út, at donsku heilsu- og dugleikarnir árliga hava eina útreiðslu uppá 12 kr. fyrri hvønn fótbóltsleikara í meðal. Afturat hesum skal so leggjast eitt tap fyrri sjúkradagarnar (produktiónstap fyrri samfelagið), ið er í meðal 97 kr. fyrri hvønn leikara.